

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2013/2014**

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Lukáš Hutter

Název práce: Oldřich Hutter – Monografie, portrét mého otce –
monografie architekta a designéra nábytku

Posudek: Autorská kniha, digitální tisk, vazba V2, formát obálky 210×297 mm, natíraný papír 300 g/m. Z okna panelového domu vyhlíží pan Hutter zahalen do černobílého rastru. Vnitřní blok formátu 210×267 mm, kombinace více druhů papírů, rozsah vnitřního bloku 200 stran včetně dvojitých klop. Lukáš chce (cituji) „poznat kontext formování své osobnosti a nahlédnout pod poklici tvorby svého otce“. To netuším, Lukáši, zda se ti to povedlo. Minimálně jsi ale musel najít odvahu. Odvahu zveřejnit především otevřený rozhovor se svým otcem, odvahu neškrtnat, nemazat, nepřepisovat. Zpátky na začátek. Je 6. června 2014, Břeclav.

Krb, rodinné teplo, uvolnění dispozice, rozbití symetričnosti a respektování organických tvarů je základním konceptem prérijního domu. Krb je středem jeho dispozice, říká Frank Lloyd Wright a klepe na umakartové dveře Oldřicha Huttera. Jsem překvapen a zmaten, stejně jako Frank, když vcházíme do kavárny, místo do interiéru panelového bytu a zároveň atelieru, kde se mezi otcem a synem odehrává většina rozhovoru. Lukáši, kde to jsme?

První část knihy / obsah, úvod, předmluva, pohled na tvůrce skrz okolí, rozhovory s otcem doplněné fotkami z průběhu cesty od nádraží do bytu. Druhá část knihy / chronologicky skládané projekty, od rodinných domů v řadové zástavbě, přes obchod slovenské knihy Gejzír, až po Vinárnu u Kovaříků. Skica, detail, titulky, text, lineární schéma řazení a očíslování technické dokumentace a fotodokumentace na půdorysu pomyslné geometrické mřížky. Klopky fungují. Je to dobré, Frank ani já jsme se neztratili, nebloudíme. Je to hutné, ale přehledné. Záhloví projektu je funkčně propojeno s vrchním límcem obálky, kde je časová osa včetně další specifikace projektu – stupeň realizace, spolupráce, lokalita, zadavatel, interiér nebo exteriér. Máme přehled.

Tohle ale dlouho nevydrží, už teď je to pomačkaný, papír je zlomený, ukazuje Frank na vysoký límec. Dáš to do knihovny, položíš na to další knížku a límec bude za chvíli pryč. To je pravda Franku, přitakávám. Ve větším nákladu to nevytiskneš. Ani to nezabalíš. Ti, co půjdou po nás, budou mít problém.

Ve vztahu k obsahu je formát A4 dobrá volba. Žádné spekulace, kalkulace, žádná zbytečná umělecká kreace. Layout má systém, řazení, schémata, časová osa, záhlaví. Všechno má hlavu a patu, ale najednou nám začíná blednout papír! Lukáši, ve své písemné obhajobě píšeš, že projektová část je postupným blednutím papíru chronologicky rozlišena na několik částí. Od nejstarších projektů po nejnovější – od nejžlutějších až po bílý papír. Tolik tvoje obhajoba. Tady to přestává fungovat. Pokud chceš zdůraznit časovou linku, pak to musí mít stejnou logiku jako to, že jsi vystavěl layout na gridu. Použil jsi tři odstíny Conqueroru a rozdělil jsi tak z mého pohledu uměle projekty na tři období: 1981–1993, 1994–1996 a 1997 po současnost. V rozhovoru jsem nenašel žádnou zmínku ani důvod, proč jsi projekty takto časově rozdělil.

Nejvíce jsem se těšil na textovou část – rozhovory s otcem. Je to takové neurovnané a syrové jako ta maketa. Zatrplost, skepse, nenaplněná očekávání. Duch Franka Lloyd Wrighta vylétl z otevřeného okna bytovky do polí břeclovské periferie. Za dva dny slaví narozeniny. 8. června mu bude 147.

Otázky autorovi práce: Jaký podíl na tvé práci měla Žaneta a Lukáš, vedoucí atelieru?

Návrh hodnocení: C

Vypracoval: Ondřej Doležal

Datum: 6. 6. 2014

Podpis:

